

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. Obecná část

Vstupem do Evropské unie se Česká republika zavázala respektovat unijní legislativu a povinnosti z ní plynoucí. Jednou z těchto povinností je i vytvoření soustavy Natura 2000. Jedná se o soustavu chráněných území, která vytvářejí na svém území podle jednotných principů všechny členské státy Evropské unie. Cílem této soustavy je zabezpečit ochranu těch druhů živočichů, rostlin a typů přírodních stanovišť, jež jsou z evropského hlediska nejvzácnější, nejvíce ohrožené, vzácné či omezené svým výskytem jen na určitém území (endemické). Vytvoření soustavy Natura 2000 ukládá členským státům Evropské unie směrnice Rady č. 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

Návrh na vyhlášení přírodní památky Zámky byl připraven z důvodu zajištění ochrany části evropsky významné lokality Kaňon Vltavy u Sedlce. Tato evropsky významná lokalita (dále jen „EVL“) byla společně s dalšími lokalitami schválena Evropskou komisí [Rozhodnutí Komise ze dne 10. ledna 2011, kterým se přijímá čtvrtý aktualizovaný seznam lokalit významných pro Společenství v kontinentální biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS, (K 2010) 9669]. Podle čl. 4 odst. 4 směrnice Rady č. 92/43/EHS tím vznikla povinnost pro ČR zajistit formální ochranu na těchto lokalitách a péči o ně. Hlavní město Praha je v návaznosti na nařízení vlády č. 187/2018 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit, ve znění pozdějších předpisů, povinno vyhlásit EVL Kaňon Vltavy u Sedlce jako zvláště chráněné území, a to v kategorii přírodní rezervace nebo přírodní památka.

Předmětem ochrany EVL Kaňon Vltavy u Sedlce je říční ekofenomén v oblasti teplomilné květeny, který se vyznačuje bohatstvím otevřených skalních společenstev s pestrá xerothermní květenou a drobnou zvířenou s mnoha vzácnými a ohroženými druhy, které se na sousedních plošinách nevyskytují.

Existující přírodní památka Zámky byla zřízena vyhláškou č. 4/1982 Sb. NVP, o chráněných přírodních výtvorech v hlavním městě Praze na lokalitách Barrandovské skály, Kalvarie v Motole, Baba, Dolní Šárka, Podbabské skály, Sedlecké skály, Salabka, Havránka, Trojská, Podhoří, Bohnická údolí, Zámky a jejich ochranných pásmech. Návrh na přehlášení přírodní památky Zámky byl připraven z důvodu zajištění ochrany příslušné části evropsky významné lokality Kaňon Vltavy u Sedlce. Plocha přírodní památky je rozšířena severním směrem až k samé hranici správního obvodu hlavního města Prahy (přes lesní pozemek ve vlastnictví města) a dále zvětšena o pozemek parc. č. 815/4, k. ú. Bohnice, ve vlastnictví České republiky, a trvale neobdělávanou část zemědělského pozemku parc. č. 815/3, k. ú. Bohnice. V jižní části dochází k menšímu rozšíření plochy přírodní památky na lesním pozemku parc. č. 726/1, k. ú. Bohnice (pozemek hl. m. Prahy). Všechny pozemky dotčené rozšířením plochy přírodní památky tvořily dosud součást ochranného pásma tohoto zvláště chráněného území. Předmět ochrany přírodní památky byl upřesněn tak, že nově konkretizuje hlavní typy přírodně cenných stanovišť v území se vyskytujícími i významné geomorfologické fenomény.

V souladu s ustanoveními § 40 a § 41 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, byl záměr vyhlášení přírodní památky oznámen společně s plánem péče¹ na portálu veřejné správy a na úřední desce Magistrátu hlavního města Prahy. Námitky bylo možné uplatnit do 90 dní ode dne zveřejnění. Námitky uplatněné vlastníky dotčených pozemků byly řádně a pravomocně vypořádány v příslušných správních řízeních.

II. Kvalifikovaný odhad dopadu přijetí návrhu nařízení do rozpočtu hlavního města Prahy a do rozpočtu městských částí

Dopad do rozpočtu hlavního města Prahy a do rozpočtu městských částí není předpokládán. Zřízením přírodní památky Zámky nevznikne navýšení výdajů v rámci provádění managementu zvláště chráněného území, protože navrhovaným nařízením se území stávající přírodní památky v zásadě pouze rozšíří o plochy zařazené do současného ochranného pásma. Na dotčených lesních pozemcích ve vlastnictví hlavního města Prahy hospodaří odbor ochrany prostředí MHMP již dnes podle stejných pravidel, jaká budou platit na území navrhované přírodní památky. Veškeré činnosti tak budou finančně pokryty ze stávajících rozpočtových prostředků určených pro péči o zvláště chráněná území.

III. Zvláštní část

K části první - ZŘÍZENÍ PŘÍRODNÍ PAMÁTKY ZÁMKY VČETNĚ OCHRANNÉHO PÁSM A STANOVENÍ JEJÍCH BLIŽŠÍCH OCHRANNÝCH PODMÍNEK

K § 1

Navrženým ustanovením se zřizuje přírodní památka Zámky a stanoví se její ochranné pásmo. Předmět ochrany přírodní památky je definován jak obecným popisem, tak i příkladným výčtem zastoupených přírodních stanovišť.

K § 2

Hranice přírodní památky a ochranného pásma se stanovují uzavřenými geometrickými obrazci s přímými stranami, jejichž vrcholy jsou určeny souřadnicemi udanými v jednotné trigonometrické síti katastrální. Seznamy souřadnic jednotlivých vrcholů jsou obsaženy v přílohách 1 a 2 nařízení. Daný způsob vymezení hranic zvláště chráněného území nezpůsobuje na rozdíl od dříve využívaných mapových podkladů s více či méně podrobným rozlišením žádné pochybnosti o přesném vedení hranice, které je zásadní pro právní režim pozemků (částí pozemků) nacházejících se uvnitř chráněného území či jeho ochranného pásma. Pro snadnější orientaci se doplňují i mapové zákresy území přírodní památky a jejího ochranného pásma.

K § 3

V souladu s ustanovením § 36 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny se vymezují bližší ochranné podmínky přírodní památky Zámky. Výčet činností, jejichž realizace je vázána na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody, nevybočuje z rozsahu bližších ochranných podmínek jiných zvláště

¹ Plán péče o zvláště chráněné území (§ 38 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů) se schvaluje samostatně. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný, slouží jako odborný a koncepční podklad pro péči o zvláště chráněné území, pro rozhodování orgánů ochrany přírody a pro jiné druhy plánovacích dokumentů.

chráněných území zřizovaných hlavním městem Prahou. Jedná se o činnosti, jejichž nevhodné provádění může mít potenciálně negativní vliv na předmět ochrany přírodní památky, avšak nejsou a priori zakázány dle základních podmínek ochrany přírodních památek (§ 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny). Posuzování přípustnosti těchto činností orgánem ochrany přírody v konkrétních případech zajistí, že vlastní realizace daných aktivit nebude v rozporu s žádoucím managementem přírodní památky.

K části druhé - USTANOVENÍ PŘECHODNÁ

K § 4

Přijímané nařízení přehlašuje stávající přírodní památku Zámky, jejíž celé území bude zahrnuto do nově navržené přírodní památky a dále dochází k upřesnění (větší konkretizaci) předmětu ochrany. Proto je žádoucí, aby dlouhodobé činnosti, pro které byla v minulosti vydána dle ustanovení § 43 zákona o ochraně přírody a krajiny orgánem ochrany přírody výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněného území, mohly v území kontinuálně pokračovat i po přehlášení přírodní památky bez nutnosti vedení nového správního řízení o povolení této výjimky. Přejímané ustanovení proto deklaruje použitelnost dříve vydaných výjimek i po účinnosti tohoto nařízení.

K části třetí - Změna vyhlášky č. 4/1982 Sb. NVP

K § 5

Zahrnutím stávajícího území přírodní památky Zámky do území nově zřizované přírodní památky vyvstala potřeba změnit odpovídajícím způsobem vyhlášku č. 4/1982 Sb. NVP, o chráněných přírodních výtvorech v hlavním městě Praze na lokalitách Barrandovské skály, Kalvarie v Motole, Baba, Dolní Šárka, Podbabské skály, Sedlecké skály, Salabka, Havránka, Trojská, Podhoří, Bohnická údolí, Zámky a jejich ochranných pásmech, ve znění nařízení č. 17/2002 Sb. hl. m. Prahy. Protože původní přírodní památka Zámky zaniká, je vypuštěn bod 12 v čl. 1 citované vyhlášky, který území přírodní památky (dříve jako chráněný přírodní výtvar) a její předmět ochrany dosud vymezoval, část čl. 4 odst. 1 vyhlášky určující rozsah původního ochranného pásma a vhodně je upraven i samotný název vyhlášky.

K části čtvrté - ÚČINNOST

K § 6

Nabytí účinnosti nařízení je stanoveno standardně na patnáctý den po jeho vyhlášení.